'Αρχίζει σήμερον εἰς τὰς 'Αθήνας πανελλήνιον συνέδριον ἐκπροσώπων τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως. 'Η Κυβέρνησις θὰ προσέξῃ τὰς γνώμας των, ὥστε ὁ θαυμάσιος θεσμὸς νὰ ὠφελήσῃ πρακτικῶς τὴν 'Επαρχίαν; Ἄς ἐλπίσωμεν ὅτι δὲν θὰ βαυκαλισθοῦν μὲ ἀνεδαφικὰς ὑποσχέσεις.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Μόνον εἰς τὴν περιοχὴν 'Επιδαύρου θὰ γίνῃ ἀεροψεκασμὸς κατὰ τῶν ἐπιβλαβῶν ἐντόμων διὰ νὰ παρακολουθήσουν προφανῶς τὰς παραστάσεις 'Αρχαίου Δράματος ἀνέτως οἱ θεαταί. 'Αεροψεκασμὸς δὲν πρέπει νὰ γίνῃ εἰς ὅλην τὴν 'Επαρχίαν, ποὺ μαστίζεται ἀπὸ τὰ ὀχληρότατα ζωῦφια;

ΑΝΑΔΡΟΜΑΙ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΥΤΙΜΟΙ

Η ΑΠΑΡΧΗ ΤΩΝ ΣΥΝΕΔΡΙΩΝ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Τοῦ κ. ΧΡΗΣΤΟΥ Γ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΥ

'Εκπρόσωποι τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Χώρας (ἀνὰ εἷς Δήμαρχος καὶ Κοινοτάρχης ἀπὸ κάθε Νομόν) συνέρχονται ἐν 'Αθήναις σήμερον ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Δημάρχου 'Αθηναίων κ. Γεωργίου Πλυτᾶ διὰ νὰ ἐξετάσουν τὰ ζέοντα θέματα τῶν πόλεων καὶ τῶν χωρίων, προέχον τῶν ὁποίων εἶναι τὸ οἰκονομικὸν τῶν 'Οργανισμῶν τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως. 'Η Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος, τηρῶν τὴν πατρικὴν παράδοσιν τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τοὺς αἱρετοὺς Ἄρχοντας, μεταβαίνει ἐκ Κερκύρας εἰς 'Αθήνας διὰ νὰ κηρύξῃ τὴν ἔναρξιν τοῦ Συνεδρίου. Τὸν τιμᾶ καὶ ἡ πρᾶξις του αὐτὴ καὶ καταδεικνύει καὶ ὡς Βασιλεὺς τὰ πλούσια τῆς ψυχῆς του αἰσθήματα, τὰ ὁποῖα, ἐπὶ τῇ ἐνηλικιώσει του, εἶχον τὴν εὐτυχίαν νὰ ἀπαριθμήσω εἰς ἄρθρα μου, δημοσιευθέντα τὸν 'Ιούνιον τοῦ 1958 εἰς τὸν 'Ελληνικὸν Τύπον τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Τὸ συνερχόμενον Συνέδριον μοῦ φέρει εἰς τὴν μνήμην τὴν συγκρότησιν τοῦ Α' συνεδρίου, τὴν 30ὴν 'Οκτωβρίου 1927 ἐν 'Αθήναις. Τὸ ὠργανώσαμεν μὲ τοὺς Δημάρχους 'Αθηνῶν Στυρίδωνα Πάτσην, Πατρῶν 'Ιωάννην Βλάχον, Πειραιῶς Τάκην Παναγιωτόπουλον, 'Ιωαννίνων Βασίλειον Πυρσινέλλαν. Παρέστη εἰς τὴν ἐναρκτήριον συνεδρίασιν ὁ πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας, Ναύαρχος Παῦλος Κουντουριώτης, ὅστις ὑπέστη κατὰ τὴν ἔξοδον τὴν δολοφονικὴν ἀπόπειραν τοῦ 25ετοῦς Ζαφειρίου Γκούσιου, ἰδιωτικοῦ ὑπαλλήλου. 'Επυροβόλησε διὰ περιστρόφου καὶ ἡ σφαῖρα προυκάλεσε κάκωσιν τῶν μαλακῶν μορίων κατὰ τὴν δεξιὰν κροταφικὴν χώραν ἐλαφρῶς θίξασα τὸ ὀστοῦν τοῦ ἐνδόξου Ναυάρχου. Εἴμεθα κοντά του μὲ τὸν Πάτσην καὶ συνελάβομεν τὸν δράστην. Δι εκόψαμεν τὴν συνεδρίασιν, διότι ὁ Ναύαρχος ἀπεχώρησε μετὰ τὴν ἔκθεσιν τῶν σκοπῶν τοῦ συνεδρίου, καὶ συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ προέδρου Πάτση καὶ ἐμοῦ, Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ συνεδρίου, ἐξήρχετο τοῦ Δημαρχείου, ὅπου, ἐνεδρεύων ὁ Γκούσιος, τὸν ἐπυροβόλησε.

Τὴν ἔναρξιν τοῦ συνεδρίου ἐκήρυξεν ὁ βουλευτὴς Πατρῶν 'Ανδρέας Μιχαλακόπουλος, ὑπουργὸς τῶν 'Εξωτερικῶν, τῆς Οἰκουμενικῆς ὑπὸ τὸν 'Αλέξανδρον Ζαΐμην Κυβερνήσεως. 'Ο Ζαΐμης, διευθύνων τότε καὶ τὸ ὑπουργεῖον τῶν 'Εσωτερικῶν, (διότι εἶχεν ἀποχωρήσῃ τῆς Κυβερνήσεως ἀπὸ τῆς 17 Αὐγούστου 1927 ὁ Παναγῆς Τσαλδάρης) λόγω ἀπροόπτου κωλύματος, δὲν ἠδυνήθη νὰ παραστῇ καὶ ἐξουσιοδότησε τὸν 'Ανδρέαν Μιχαλακόπουλον νὰ κηρύξῃ τὴν ἔναρξιν. Εἶχε παραστῆ εἰς τὸ Συνέδριον ὅ,τι ἐπίσημον ἔχουν αἱ 'Αθῆναι καὶ ἐκ τῶν ὑπουργῶν ὁ τῆς Συγκοινωνίας 'Ιωάννης Μεταξᾶς, τῆς Γεωργίας 'Αλέξανδρος Παπανάστασίου, τῆς Παιδείας Θεοδ. Νικολούδης, τῶν Ναυτικῶν Π. Μερλόπουλος. ὁ 'Αρχιεπίσκοπος 'Αθηνῶν Χρυσόστομος κ. ἄ. 'Εκράτησα τὸν ἐναρκτήριον λόγον τοῦ Μιχαλακοπούλου, ρήτορος γραμμῆς καὶ μεγαλοπρεποῦς τὴν ἐμφάνισιν: «Εἶμαι εὐτυχής — ἤρξατο ὁ ἔξοχος τῶν Πατρῶν πολιτευτής — διότι ἀνετέθη εἰς ἐμὲ ἡ ἐξουσιοδότησις νὰ κηρύξω τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου τούτου, τὸ ὁποῖον, κατὰ τὴν ἐμὴν τοὐλάχιστον ἀντίληψιν, ἀποτελεῖ ἓν ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα γεγονότα τῆς Δημοτικῆς καὶ Κοινοτικῆς ζωῆς τοῦ τόπου, ἀφ' ἧς ἀφέθη ἐλευθερία εἰς τὸν 'Ελληνικὸν Λαόν, ὅπως ἐκλέγῃ τοὺς τοπικοὺς αὐτοῦ Ἄρχοντας. Δὲν πρόκειται νὰ ἀναπτύξω εἰς ὑμᾶς ἤ νὰ θίξω κἄν τὰ θέματα, ἐπὶ τῶν ὁποίων μέλλετε νὰ συζητήσετε. "Ισως κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου ζητήσω, οὐχὶ ὑπὸ τὴν ἰδιότητά μου βεβαίως ὡς μέλους τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλ' ὡς ἁπλοῦς πολιτικός, νὰ λάβω τὸν λόγον ἐπὶ ἑνὸς ἤ δύο θεμάτων καὶ νὰ ἐκθέσω τὰς ἀντιλήψεις μου ἐπ' αὐτῶν. 'Η κοινοτικὴ ζωὴ τοῦ τόπου, δύναταί τις νὰ εἴπῃ ὅτι ἐστραγγαλίσθη διὰ τῶν πρώτων καὶ ἀρχικῶν νομοθετημάτων...».

'Ατυχῶς ὅμως ὁ 'Ανδρέας Μιχαλακόπουλος, δὲν ἐπραγματοποίησε τὴν ὑπόσχεσίν του, καίτοι παρέστη εἰς τὰ ἐπίσημα γεύματα

●——ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

20—6—65 ΚΥΡΙΑΚΗ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ
ΕΥΑΓΓ. ΜΑΤΘ. (ι'. 32—33, 37—38, ιθ'. 27—30)

«...Οὐκ ἔστι μου ἄξιος»

Τοῦ αἰδεσ. κ. Γ. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ

Φίλοι ἀναγνῶσται· ἡ Κυριακὴ τῶν 'Αγίων Πάντων καὶ μὲ τὴν ὡς ἄνω εὐαγγελικὴ περικοπὴ καὶ μὲ τὶς φωτεινὲς μορφὲς τοῦ οὐρανίου κόσμου, ποὺ μᾶς προβάλλει, ξεκαθαρίζει τὰ πράγματα καὶ καθορίζει σαφῶς τοὺς ὅρους καὶ τὶς προϋποθέσεις, βάσει τῶν ὁποίων θὰ μᾶς κρίνῃ ὁ Θεός, ἤ ἀξίους τῆς εὐλογίας Του καὶ τῆς οὐρανίου ζωῆς, ἤ ἀνάξιους καὶ ἀπόβλητους. 'Ας ἰδοῦμε πρῶτον τί λέγει τὸ εὐαγγελικὸν ἀνάγνωσμα ἤ καλύτερα τί λέγει ὁ ἴδιος ὁ Κύριος, ὁ 'Οποῖος καὶ θὰ μᾶς κρίνῃ.

"Ενας ἄνθρωπος γιὰ νὰ κριθῇ ἄξιος ἀπὸ τὸν Θεόν, ἄξιος τῆς ἀγάπης καὶ τῆς Χάριτός Του καὶ κατάλληλος νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν βασιλείαν Του καὶ νὰ ἀπολαύσῃ τῆς οὐρανίου μακαριότητος, πρέπει νὰ ἀφιερωθῇ ἐξ ὁλοκλήρου στὸ Θεὸ καὶ νὰ δώσῃ σ' Αὐτὸν ὅλη του τὴν ἀγάπη καὶ ὅλη του τὴν ψυχή. Κανένας ἄλλος πόθος καὶ καμμιὰ ἄλλη ἀγάπη δὲν πρέπει νὰ εἶναι πάρα - πάνω ἀπὸ τὴν ἀγάπη μας πρὸς τὸν Θεὸν καὶ νὰ τὴν σκιάζῃ ἤ ἔστω νὰ τὴν φέρνῃ σὲ δευτερεύουσα μοῖρα. 'Ο Θεὸς πρέπει νὰ πλημμυρίζῃ τὴν ψυχή μας, νὰ κυριαρχῇ μέσα στὶς σκέψεις μας, νὰ εἶναι τὸ κέντρον τοῦ συναισθηματικοῦ μας κόσμου καὶ νὰ βασιλεύῃ Αὐτὸς μέσα στὴν καρδιά μας. Σὲ κάθε ὥρα καὶ σὲ κάθε στιγμὴ τῆς ζωῆς μας, δὲν θὰ πρέπει νὰ κυριαρχοῦν μέσα μας ἄλλες σκέψεις καὶ ἄλλα αἰσθήματα ἤ καὶ πρόσωπα, ποὺ τὰ θεωροῦμε ἱερὰ καὶ ὑψηλὰ καὶ νὰ παραμερίζουμε τὸν Θεόν.

Καὶ πολὺ περισσότερο δὲν θὰ πρέπει νὰ ὑπάρχουν μέσα μας αἰσθήματα ἁμαρτωλὰ, διότι τότε πλέον φεύγει ὁ Θεὸς καὶ δὲν μπορεῖ νὰ μείνῃ στὴν ψυχή μας. Μὲ ἄλλα λόγια, χρειάζεται ὁλοκληρωτικὴ ἀφιέρωσι στὸ Θεό. Πρέπει δηλαδὴ νὰ κάνουμε ἐκεῖνο, ποὺ ὁ "Ιδιος πάλιν μᾶς συνιστᾶ σὲ ἄλλο μέρος: «Νὰ ἀγαποῦμε τὸν Θεόν, ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν».

Μὰ καλά· νὰ μὴ μείνῃ ἔτσι καθόλου περιθώριον ἀγάπης καὶ συμπαθείας πρὸς ἄλλα ἱερὰ πρόσωπα ἢ σὲ ἄλλες εὐσεβεῖς ἐπιθυμίες; Καθόλου δὲν λέγει τέτοιο πρᾶγμα. Διότι ὅπου ὑπάρχει ὁ Θεός, ἐκεῖ ἔχουν τὴ θέσι καὶ τὴν ἀξία τους ὅλες οἱ ἠθικὲς ἀξίες καὶ ὅλα τὰ ἱερὰ πρόσωπα. 'Ενῶ, ὅταν λείπῃ ὁ Θεός, τότε ὅλα ἀνακατεύονται καὶ θολώνουν καὶ νοθεύονται· καὶ πρόσωπα καὶ πράγματα καὶ ἀξίες. Τὸ σφάλμα λοιπὸν τὸ ἰδικό μας ὡς πρὸς αὐτὸν τὸν πρῶτον ὅρον, εἶναι τὸ ἑξῆς: "Οτι, ἀντὶ γιὰ τὸ Θεό, δίδουμε τὴν πρώτη θέσι μέσα μας σὲ ἄλλες ἀγάπες καὶ σὲ ἄλλα σίσθήματα, γι' αὐτὸ καὶ ὅλα τὰ κάνουμε θάλασσα καὶ ἀνάξιοι εἴμαστε ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

'Υπάρχει ὅμως καὶ ἕνας δεύτερος ὅρος ποὺ θέτει ὁ Κύριος: Τὸ νὰ βαστάῃ ὁ ἄνθρωπος στοὺς ὤμους του τὸν σταυρὸν τοῦ καθήκοντος καὶ νὰ τὸν βαστάῃ σταθερὰ καὶ ἀγόγγυστα. Δὲν εἶναι ὁ ἄνθρωπος ὅπως τὰ ἄλογα κτήνη, χωρὶς καθήκοντα καὶ ὑποχρεώσεις. 'Από τὴν ὥρα ποὺ γεννιέται μέχρι τὴν στιγμὴ ποὺ θὰ φύγῃ ἀπὸ τὸν κόσμον αὐτόν, ἔχει νὰ ἐξυπηρετήσῃ σκοποὺς ὑψηλοὺς καὶ νὰ ἐπιτελέσῃ δύσκολα καθήκοντα καὶ ὑποχρεώσεις βαρειές. "Ολ' αὐτὰ ἀποτελοῦν τὸν σταυρὸν τοῦ καθενός μας, σταυρὸν τὸν ὁποῖον ὀφείλουμε ἀγόγγυστα νὰ βαστᾶμε καὶ νὰ μὴ τὸν προδώσουμε ποτέ. Καὶ κάτι ἄλλο: Θὰ πρέπει μὲ τὸν σταυρὸν τοῦ καθήκοντος στοὺς ὤμους μας νὰ ἀκολουθοῦμε τὸν Κύριον καὶ νὰ βαδίζουμε πίσω στὰ δικά Του τὰ βήματα. "Οχι πίσω ἀπὸ λαοπλάνους καὶ ἀνθρώπους ἀδύνατους, ὁ-σονδήποτε σπουδαῖοι κι' ἂν φαίνωνται. Μόνον τὸν 'Ιησοῦ Χριστὸ νὰ ἀκολουθοῦμε, διότι Αὐτὸς εἶναι ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωή». Καὶ ἐπομένως ὅταν βαστᾶμε τὸν Σταυρόν τοῦ καθήκοντος στοὺς ὤμους μας καὶ ἀκολουθοῦμε πιστὰ στὰ βήματα τοῦ Κυρίου μας, τότε ἤμαστε βέβαιοι καὶ ἥσυχοι ὅτι προχωροῦμε σωστὰ καὶ τὸ σπουδαιότερο, δὲν θὰ μᾶς ἀφήσῃ 'Εκεῖνος μόνους, ἀλλὰ θὰ μᾶς βοηθήσῃ σὲ κάθε ἀνάγκη καὶ ἀδυνα-

●——ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΜΕΣΟΛΑΒΗΣΙΣ ΧΩΡΙΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ

ΤΟ ΒΙΕΤΝΑΜΙΚΟΝ ΔΥΣΚΟΛΟΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΓΓΛΟΥΣ

ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ: ΟΧΙ ΔΕΥΤΕΡΑ ΓΙΑΛΤΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. — 'Ο "Αγγλος πρωθυπουργὸς κ. Χάρολδ Οὐίλσων, ἐμπιστεύθηκε στὰ μέλη τοῦ κόμματός του, τὰ ὁποῖα τὸν κατηγοροῦν ὅτι δὲν παίρνει πρωτοβουλίες γιὰ τὴν ρύθμισι τοῦ βιετναμικοῦ προβλήματος, ὅτι κινεῖται στὸ ζήτημα αὐτὸ παρασκηνιακῶς, πρᾶγμα ποὺ εἶναι καὶ περισσότερο ἀποτελεσματικό. Καὶ πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι καμμιὰ δημοσία δήλωσις, ὅσο λογικὴ καὶ ἂν ἦταν δὲν θὰ μποροῦσε νὰ φέρῃ κάποιο ἀποτέλεσμα κατὰ τὴν παροῦσα στιγμή. Τὰ «μαθήματα ἱστορίας» ποὺ ἔδωσε ὁ στρατηγὸς Ντὲ Γκὼλ ἐξηρέθισαν τοὺς 'Αμερικανούς. Καὶ ὅταν μία μεγάλη δύναμις θιγῇ, ἐλάχιστα προσφέρεται σὲ συμβιβασμούς.

'Αλλὰ γιὰ νὰ φέρῃ κάποιο ἀποτέλεσμα ἀπὸ τὰ παρασκήνια, ὁ κ. Οὐίλσων θὰ ἔπρεπε νὰ ξέρῃ πρὸς ποιοὺς ἀποτείνεται. 'Από κομμουνιστικῆς πλευρᾶς, φερ' εἰπεῖν, δὲν φαίνεται ὅτι ἡ παρουσία ἑνὸς ἐγκύρου Βρεταννοῦ διπλωμάτου στὸ Πεκῖνο συνετέλεσε στὴν ἔστω καὶ τυπικὴ ἀλλαγὴ τῆς συμπεριφορᾶς τῶν Κινέζων ἡγετῶν. Οἱ τελευταῖοι αὐτοὶ μετροῦν μὲ ἀπροκάλυπτον κυνισμὸ τὴν δύναμι τῶν συνομιλητῶν των καὶ λέγουν ὅτι μόνο ἡ 'Αμερικὴ εἶναι ἀνταξία των. "Οταν δὲ ἀπὸ φασίσουν νὰ «συζητήσουν» θὰ τὸ πράξουν χωρὶς μεσολαβητή.

'Εξ ἄλλου, ὁ Χὸ Τσὶ Μὶνχ καὶ τὸ Βιετκόγκ, αὐτοὶ πολὺ σωστὰ νομίζουν ὅτι ἡ 'Αγγλία στὸ θέμα τοῦ Βιετνὰμ εἶναι σύμμαχος τῆς 'Αμερικῆς, εἶνσι πιστὸς ἐκφραστὴς τῶν ἀπόψεών της. 'Επομένως πρὸς τὴν πλευρὰν τῶν κομμουνιστῶν (Κινέζων ἤ Βιετναμέζων) τί ποτε δὲν θὰ μποροῦσε ν' ἀποδώσῃ μιὰ ἀγγλικὴ μεσολαβητικὴ προσπάθεια.

'Επομένως ὁ κ. Οὐίλσων θὰ ἔπρεπε κατ' ἀνάγκην νὰ στραφῇ πρὸς τοὺς 'Αμερικανοὺς μὲ τὴν ἐπιδίωξι νὰ καταστήσῃ πιὸ εὔκαμπτη τὴν βιετναμικὴ πολιτική των. Τί θὰ μποροῦσε ὅμως, ν' ἀποδώσῃ μιὰ παρόμοια προσπάθειά του;

'Η ἀμερικανικὴ πολιτικὴ σκέψις φαίνεται ὅτι εἶναι κλεισμένη μέσα σὲ ἄκαμπτα σχήματα, ἐνῶ ἡ πρᾶξις ἐκδηλώνεται μὲ σποραδικὲς πρωτοβουλίες, χωρὶς συνοχὴ ἀναμεταξύ τους. Οἱ 'Αμερικανοὶ ἐξ ἄλλου εἶναι πιστοὶ στὶς ὑποχρεώσεις ποὺ ἀναλαμβάνουν καὶ δὲν ἐννοοῦν μὲ κανένα τρόπο νὰ τὶς ἀπαρνηθοῦν. "Εχουν τὴν ἐπίγνωσι ὅτι στὴ Γιάλτα διέπραξαν ἕνα σοβαρὸ λάθος, ἐγκαταλείποντας τὴν 'Ανατολικὴ Εὐρώπη στὴ διάθεσι τοῦ 'Ιωσὴφ Στάλιν. Δὲν θέλουν, ἐπομένως, νὰ διαπράξουν τώρα τὴν ἴδια γκάφα χαρίζοντας στὴν Κίνα τὸ Βιετνὰμ καὶ ὁλόκληρη τὴν Νοτιοανατολικὴ 'Ασία. Δὲν θέλουν, μὲ ἄλλα λόγια νὰ συμπράξουν σὲ μιὰ φασιστιτὴ Γιάλτα». Πρέπει, ἐπίσης νὰ προστεθῇ ὅτι γιὰ νὰ διασωθῇ ἡ 'Ανατολικὴ Εὐρώπη ἀπὸ τὴν κομμουνιστικὴ ἐπιρροὴ θὰ ἔπρεπε νὰ ξαναζήσῃ ἕνας πόλεμος γιὰ ν' ἀποκατασταθῇ πρὸς τὰ ὀπίσω ὁ ρωσικὸς στρατός, πρᾶγμα δηλαδὴ ἐξαιρετικὰ δύσκολο ὑπὸ τὰς παρούσας συνθήκας. 'Εν προκειμένω γιὰ τὴν 'Ασία πιστεύουν ὅτι μένοντες ἐκεῖ ποὺ εἶναι, μποροῦν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως νὰ προστατεύσουν ἀποτελεσματικὰ τὶς Φιλιππῖνες, τὴν Ταϋλάνδη, τὴν Βιρμανία, τὴν 'Ινδία, τὸ Λάος, τὴν Καμπότζη, ἀκόμη καὶ τὸ Νότιο Βιετνάμ.

Δεύτερη Γιάλτα, ἐπομένως, ἀποκλείεται. Ταυτοχρόνως, ὅμως, οἱ 'Αμερικανοὶ ἐπιθυμοῦν ζωηρῶς νὰ ἐλαφρύσουν τὶς στρατιωτικῆς καὶ οἰκονομικῆς φύσεως ἐπιχορηγήσεις των πρὸς τοὺς ἄλλους. 'Αντιθέτως πρὸς τοὺς μονότονους ἰσχυρισμοὺς τῆς κομμουνιστικῆς προπαγάνδας, δὲν ἔχουν καθόλου «ἰμπεριαλιστικὲς» ἐπιδιώξεις, πέραν τῶν συνόρων των.

Τότε τί σκοποὺς ἐξυπηρετεῖ αὐτὴ ἡ ἐπικίνδυνη «κλιμάκωσις» τὴν ὁποία ἀπὸ μηνῶν τώρα πραγματοποιοῦν, βραδέως μὲν ἀλλ' ἀσφαλῶς, στὸ Βιετνάμ;

Οἱ 'Αμερικανοὶ ἡγέται εἶναι ἀκλονήτως πεπεισμένοι ὅτι ἡ ρωσοκινεζικὴ διένεξις εἶναι θεμελιώδης καὶ κατὰ συνέπειαν οἱ κίνδυνοι παγκοσμίου ρήξεως εἶναι πολὺ περιωρισμένοι ἐκ τοῦ λόγου ἀκριβῶς αὐτοῦ. Νομίζουν ὅτι ἀπειλώντας μὲ καταστροφὴ τὶς ὑλικὲς ἐπιτεύξεις τοῦ καθεστῶτος τοῦ 'Ανοϊ, θὰ ἀναγκάσουν στὸ τέλος τὸν πρόεδρο Χὸ νὰ σκεφθῇ καὶ νὰ ὑποσχεθῇ ὅτι θὰ σεβασθῇ τὴν ἀκεραιότητα καὶ τὴν ἀνεξαρησία τοῦ Νοτίου Βιετνάμ.

ΤΟΥ ΓΑΛΛΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΟΥ ΖΙΡΑΡ

ΤΟ ΠΑΙΔΙ καὶ ὁ κόσμος του

ΙΘ'

Οἱ μαθηταὶ καὶ γενικῶς τὰ παιδιὰ ἔχουν ἀνάγκη νὰ παίζουν. Τὸ παιγνίδι εἶναι βασικὴ ἰδιότης τῆς ἡλικίας των καὶ τὸ ἐπιβάλλει κατὰ τρόπον ἐπιτακτικὸν ἡ ὑγεία των. Πρέπει τὰ παιδιὰ νὰ παίζουν, νὰ ξεκουράζωνται, νὰ καταναλώνουν σὲ ἀθῶες χαρὲς τὸ πλεονάζον σφρίγος των, τὴν ζωηρότητα τῆς ἰδιοσυγκρασίας των, τὴν ἔντασι τοῦ αἵματός των. Τοὺς εἶναι ἀπαραίτητα τὸ ἄνοιγμα τοῦ «εἶναι» των, ἡ ἐλευθέρα διάχυσις, ἡ ἀνάπτυξις τῶν ὀργάνων καὶ τῶν δυνάμεών των, ὁ ἀέρας, ὁ ἥλιος, ἡ κίνησις, ὁ θόρυβος, ἡ ζωή.

Τὰ διαλείμματα εἶναι χρήσιμα γιὰ νὰ σχηματισθῇ ὁ χαρακτὴρ τοῦ μαθητοῦ. Κατὰ τὴν πολύτιμη αὐτὴ ὥρα τῆς ἀπὸ κοινοῦ ζωῆς, τῆς τριβῆς μὲ τοὺς συμμαθητάς του, ὁ μαθητὴς σχηματίζεται ἢ ἀναμορφώνεται καὶ γίνεται οὐσιαστικὰ ἄνθρωπος, ἀναμιγνυόμενος μὲ τοὺς ἀνθρώπους. 'Από αὐτῆς τῆς ἀπόψεως, τὸ διάλειμμα εἶναι χρησιμώτερο ἀπὸ τὴν μελέτη καὶ ἀπὸ αὐτὴ τὴ διδασκαλία. Τὰ παιγνίδια εἶναι χρήσιμα καὶ ὑγιεινά, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι γίνονται πάντοτε μὲ κοσμιότητα, χωρὶς κακότροπες χειρονομίες καὶ χονδροειδεῖς σπρωξιές. Πρέπει νὰ εἶναι εὐχάριστα τὰ παιγνίδια· τὸ γέλιο τῶν παιδιῶν συγκροτεῖ τὴ μουσικὴ τοῦ καλοῦ Θεοῦ.

★

Μία πολύτιμη ἀρετὴ τοῦ μαθητοῦ εἶναι ἡ ἀκρίβεια. 'Ακρίβεια σημαίνει ἐκτέλεσις τῶν καθηκόντων του στὶς ὧρες καὶ ὑπὸ τοὺς ὅρους, ποὺ προδιαγράφει ὁ κανονισμὸς τοῦ σχολείου. 'Ακρίβεια πρέπει νὰ παρατηρῆται καὶ στὶς λεπτομέρειες ἀκόμη τῶν καθηκόντων τοῦ μαθητοῦ.

'Από τὸ ἄλλο μέρος, ἡ ἀνακρίβεια καὶ ἡ ἀμέλεια φέρουν τὴν ἀταξία στὴ ζωὴ τοῦ μαθητοῦ καὶ τοῦ κάθε ἀνθρώπου. Οἱ ἀμελεῖς καὶ οἱ ἀνακριβεῖς εἶναι πάντοτε ἀνήσυχοι, εἶναι διαστικοί, γιατί πάντοτε εἶναι ἀργοπορημένοι, οἱ ἱκανότητές των ἀμβλύνονται καὶ ἐξαντλοῦνται καὶ εἶναι πάντοτε βασανισμένοι. Ποτὲ δὲν καταλήγουν σὲ τίποτε καὶ τίποτε δὲν τελειώνουν καὶ δὲν ἠμποροῦν νὰ ἀπολαύσουν τὴν ἀνάπαυσι. 'Απογοητεύουν καὶ ἐξερεθίζουν τοὺς ἄλλους, οἱ ὁποῖοι εἰς τὸ τέλος τοὺς ἀποφεύγουν.

Στὸ σχολεῖο, τὸ ἀμελὲς καὶ χωρὶς ἀκρίβεια παιδὶ εἶναι πάντοτε δυστυχισμένο. Πάντοτε τὸ ἐπιπλήττουν, τὸ περιφρονοῦν καὶ τὸ τιμωροῦν, γιατί εἶναι πάντοτε ἀνυπάκουο, ἀμελὲς καὶ ὀκνηρό.

'Η ἀκρίβεια εἶναι δεῖγμα δυνάμεως καὶ σεβασμοῦ, ἔχει δὲ ὡς βεβαία συνέπεια τὴν ἐπιτυχία καὶ τὴ νίκη. Τὸ παιδί, ποὺ συνηθίζει στὴν τελεία ἀκρίβεια, γίνεται ἱκανὸ καὶ δυνατὸ γιὰ τὴν ἐργασία, τὶς δοκιμασίες, τὴν ὑπακοή, τὴ γενναιότητα καὶ ἀποβαίνει κύριος τοῦ ἑαυτοῦ του.

Τὸ παιδὶ εἶναι τέλειος μαθητὴς ἐάν, μαζί μὲ τὸν σεβασμὸ καὶ τὴν ὑπακοὴ πρὸς τοὺς διδασκάλους του, δείχνεται καλὸ καὶ εἶναι ἕτοιμο νὰ βοηθήσῃ τοὺς συμμαθητάς του καὶ νὰ τοὺς προσφέρῃ ὑπηρεσία καὶ ἀποφεύγει κάθε τι, ποὺ θὰ τοὺς στενοχωροῦσε.

★

'Ο κατ' ἐξοχὴν διδάσκαλος τοῦ παιδιοῦ εἶναι ὁ ἱερεύς, ὁ καλός, ὁ ἐμπνευσμένος λειτουργὸς τοῦ 'Υψίστου. 'Ο ἱερεὺς εἶναι παιδαγωγὸς περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλον μὲ τὸν χαρακτῆρα του, τὶς διαθέσεις του καὶ μὲ τὸ ὑπούργημά του.

'Ιδοὺ ἕνα ζωντανὸ παράδειγμα.

'Ο Εὐαγγελιστὴς 'Ιωάννης προτοῦ ἀναχωρήσῃ γιὰ ἱεραποστολὴ στὴ νῆσο Πάτμο, εἶχε παρατηρήσει ἕνα νέον, τοῦ ὁποίου ἡ ἀγνότης τοῦ προσώπου ὑπεδήλωνε μιὰ μεγάλη ἀθωότητα. Καλεῖ λοιπὸν τὸν ἐπίσκοπο τῆς περιοχῆς καὶ τοῦ λέγει: «Πάρε αὐτὸν τὸν νέον ὑπὸ τὴν προστασία σου καὶ ἐπαγρύπνα πιστῶς ἐπ' αὐτοῦ».

'Ο ἐπίσκοπος ἐδέχθη καὶ ἐμόρφωσε τὸν νέον, εἶχε ὅμως πολὺ ἐμπιστοσύνη σ' αὐτὸν καὶ δὲν ἤσκησε αὐστηρὰν ἐπαγρύπνησιν. 'Η ἐλευθερία, ποὺ εἶχε δώσει στὸ νέο, ὑπῆρξε ὀλεθρία. 'Ο νέος ἀπὸ τὴν καλοπέρασι καὶ τὶς κολακεῖες τοῦ περιβάλλοντος, ἔπαυσε νὰ ἀγαπᾶ τὴν ἐργασία καὶ ἄφησε τὸν ἑαυτόν του νὰ παρασυρθῇ ἀπὸ καταστρεπτικὲς ὀνειροπολήσεις καὶ ἀπὸ τὰ ἀπατηλὰ θέλγητρα τῆς ἀνεξαρτησίας. Συνήντησε πάλιν μερικοὺς κακοὺς φίλους του καὶ σὺν τῷ χρόνῳ συνέπηξαν συμμορία ληστῶν, τῆς ὁποίας μάλιστα ἔγινε ἀρχηγός.

"Οταν ὁ 'Ιωάννης ἐπανῆλθε στὴν περιοχή, λέγει στὸν ἐπίσκοπο: «Ποῦ εἶναι τὸ παιδί μου;»

—'Επέθανε, ἦταν ἡ ἀπάντησις τοῦ ἐπισκόπου, ὁ ὁποῖος κατέβασε τὰ μάτια ἀπὸ ἐντροπή.

—Πότε καὶ ἀπὸ ποιὸ θάνατο;

—'Επέθανε ἠθικῶς. "Εγινε ληστής.

—Καὶ ποῦ εἶναι;

—'Επάνω στὸ βουνό.

—Πρέπει νὰ τὸν ἰδῶ», φωνάζει ὁ 'Απόστολος καὶ ἀναχωρεῖ ἀμέσως πρὸς ἀνεύρεσίν του. Μόλις ἔφθασε στὴν εἴσοδο ἑνὸς δάσους, πέφτει στὰ χέρια τῶν ληστῶν. Αὐτὸ ποὺ καὶ ἤθελε. «'Οδηγήσατέ με στὸν ἀρχηγό σας», τοὺς λέγει, ὅπως καὶ ἔγινε. Στὴν ἐμφάνισί του, ὁ νέος τὰ ἔχασε καὶ ἄρχισε νὰ τρέχῃ. «Μὴ φεύγεις νέε μου, παιδί μου, μὴν ἀποφεύγεις τὸν πατέρα σου. Εἶμαι διατεθειμένος νὰ θυσιάσω γιὰ σένα τὴ ζωή μου, ἀλλ' ἐπ' οὐδενὶ λόγω θὰ σὲ ἐγκαταλείψω».

'Ο νέος ἐκάμφθη καὶ συνεκινήθη ἀπὸ τὸ φλογερὸ ἐνδιαφέρον καὶ ἐγύρισε καὶ ἔπεσε στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ γέροντος 'Αποστόλου. "Αφωνος ἔμεινε καὶ ἀκίνητος, ἀντὶ δὲ ἄλλης ἀπαντήσεως, κρουνοὶ δακρύων ἔγιναν τὰ μάτια του. 'Ο 'Ιωάννης ἐφίλησε μὲ τρυφερότητα τὸ μετανοημένο παιδί, τὸ ἀπεμάκρυνε ἀπὸ τὸ δάσος καὶ ἐξάγνισε τὴν καρδιά του μὲ ἐποικοδομητικὰ καὶ ἅγια λόγια.

'Επέρασαν μαζὶ πολλὰ χρόνια καὶ ὁ νέος ἔγινε ἀντάξιος τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ 'Αποστόλου.

(Διασκευὴ ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ ὑπὸ τοῦ κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ Π. ΣΒΕΤΣΟΥ)

ΤΡΙΑ ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ

Πνευματικὸ προσκύνημα στὸν τάφο τοῦ Στέλιου Σπεράντσα

ΑΘΗΝΑΙ.